

SPREKENDE GEBOUWEN

HET DERDE LEVEN

WAAR VAN BAERLESTRAAT 27 IN AMSTERDAM ARCHITECT DANIEL KNÜTTEL EN PIERO LISSONI
OPDRACHTGEVER ALROV GROUP BOUWJAAR 1903 HUIDIGE BESTEMMING HOTEL
BIJZONDER OORSPRONKELIJK GEBOUW ALS BANK, LATERE FUNCTIE CONSERVATORIUM

TEKST: Ellen Leijser FOTOGRAFIE: Graciela Rossetto

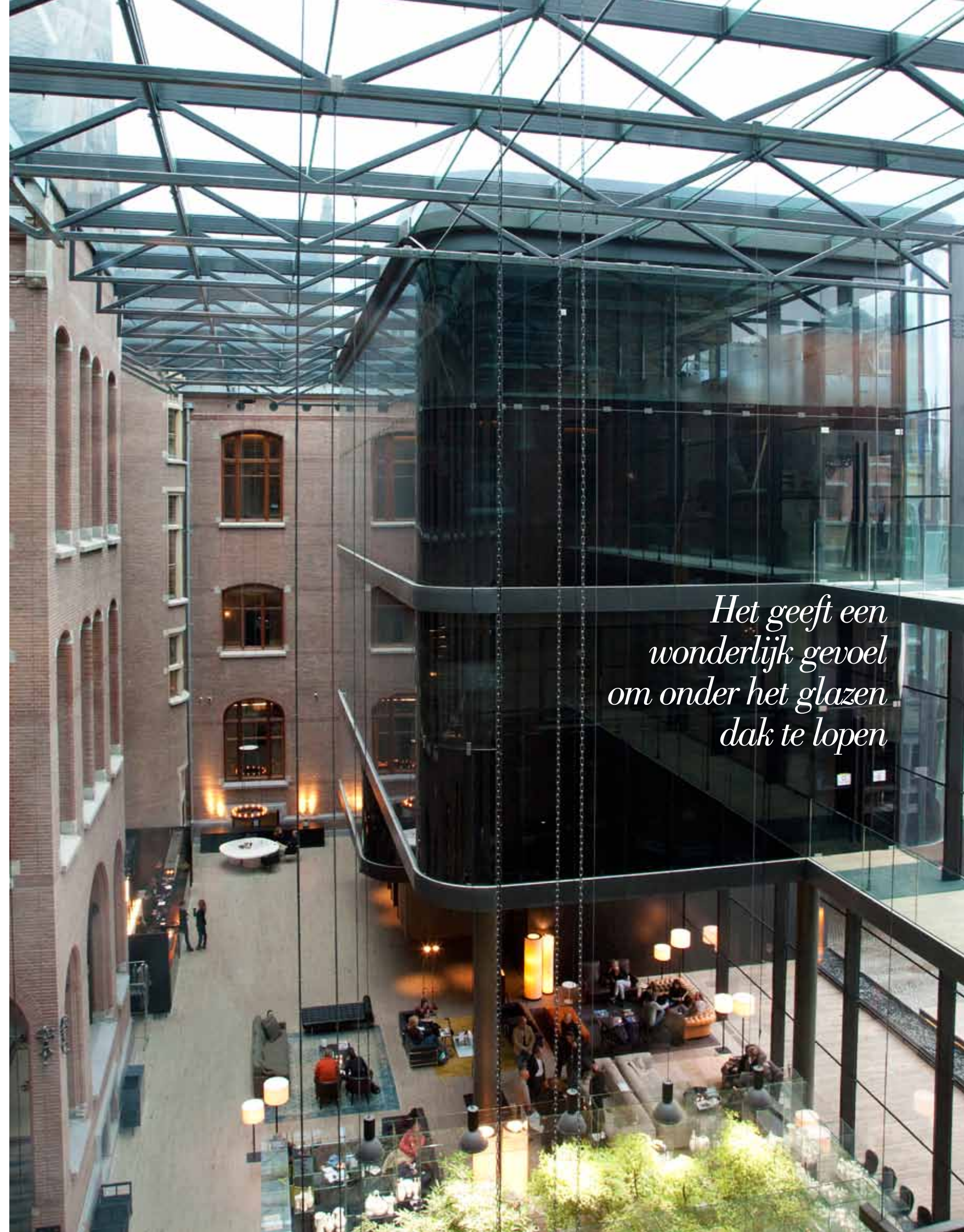
Het gebouw aan de Van Baerlestraat in Amsterdam is aan zijn derde leven begonnen. Vlakbij het Museumplein schittert het Conservatorium Hotel als een *grande dame*.

In de tijd dat trams nog werden getrokken door paarden was het statige pand bij het Museumplein in Amsterdam nog een bank. Jaren later werd het een onderkomen voor muzikale talenten en sinds kort is het een *luxury lifestyle* hotel met 129 kamers en suites. Interieurontwerper en architect Piero Lissoni uit Milaan is verantwoordelijk voor de grootscheepse renovatie. De Italiaan staat bekend om zijn voorliefde voor het minimalisme. Zijn werk is strak en sober, maar tegelijkertijd warm en sfeerol. Hij heeft het krachtige gebouw – het staat als een trotse *grande dame* – teruggebracht naar de tijd van toen, met al het mogelijke comfort van nu. Het uitgangspunt van de verbouwing was het oorspronkelijke gebouw uit 1903. Lissoni heeft vooral natuurlijke kleuren gebruikt. Deze aardedinten geven de hotelkamers een warme en rustige uitstraling. Ook typerend voor Lissoni: hij past af en toe een kleurgrapje toe. Zo zijn de stoelen van de brasserie en het restaurant donker, maar

hier en daar zien we er een gifgroen exemplaar tussen. Prachtig zijn de trappen die de Italiaan heeft ontworpen voor de lobby en de bar. De robuuste stalen constructies met strakke lijnen zijn kunstwerken op zich. Het gebruik van het bruin-zwarte staal is kenmerkend voor het werk van Lissoni. Wat direct opvalt als je het hotel binnenwandelt, is – nadat twee vriendelijke mannen de deuren voor je hebben geopend – de glazen overkapping aan de achterzijde van het gebouw. Waar eerst de tuin was, bevinden zich nu de lounge en de brasserie. Met dit glazen atrium zijn behoorlijk veel extra meters gecreëerd, zonder dat de monumentaliteit van het gebouw wordt aangetast. Integendeel zelfs, de oorspronkelijke achterzijde van het gebouw is nu het prachtige decor van de lounge en brasserie. Ondanks de grote hoogte en het open karakter heeft de lounge een aangename knusheid. Er zijn een stuk of tien zithoeken, met strakke banken op grote vintage handgeknoopte Afghaanse vloerkleden. Het heeft zowaar iets >

Architect Piero Lissoni. **Onder en rechterpagina:** De *eyecatcher* van de lounge. Het glazen blok lijkt in de ruimte te zweven en herbergt zes vergader- en presentatieruimtes.

*Het geeft een
wonderlijk gevoel
om onder het glazen
dak te lopen*

Het restaurant heeft internationale grandeur, maar op een ongedwongen manier

Links: Eén van de gangen van het Conservatorium Hotel, inclusief de originele terrazzo vloeren en betegeling.

Rechts: Tunes restaurant by Schilo. **Rechterpagina:** Het restaurant waar chefkook Schilo van Coevorden de scepter zwaait. De plek heeft een ongedwongen, maar toch luxe en internationale uitstraling.

huiselijks. Ook op dit tijdstip, een regenachtige dinsdagochtend, is het druk. Al direct na de opening is de lounge een geliefde coffeecorner voor de buurtbewoners van het Museumkwartier. De afscheiding tussen lounge en de brasserie wordt gevormd door een meterslange glazen kast, gevuld met boeken, weelderige planten en wit porselein van Royal Delft. De porseleinen objecten zijn bewust onbewerkt gelaten.

Als je dichtbij de kast staat, zie je dat hij doorloopt tot een verdieping er onder. Een slimme oplossing, want op deze manier valt er daglicht in het souterrain. Hier zijn de gym en het wellnesscentrum gevestigd.

Glazen wonder

Een van de *eyecatchers* in de lounge is het glazen blok dat in de ruimte lijkt te zweven. Het herbergt zes vergader- en presentatieruimtes. Dat is nog eens vergaderen op hoog niveau. Ook kun je er elkaar binnenkort het ja-woord geven, want het hotel wordt een officiële trouwlocatie.

Tussen de glazen conferentieruimten en de hotelkamers heeft Lissoni een loopbrug ontworpen die hoog boven alles en iedereen uittorent. Het geeft een wonderlijk gevoel om zo vlak onder het glazen dak te lopen. Leunend over de reling lijken de mensen beneden in de brasserie kleine poppetjes. In het impo-

sante trappenhuis van het oude pand, met zijn hoge gewelfde gangen, lijkt de tijd stil te hebben gestaan. Onder de oude tapijten kwamen de originele terrazzo-vloeren in al hun glorie weer te voorschijn. Het was voor het bouwteam een fijne verrassing dat ze nog in een goede staat waren. Ook de kleurrijke tegeltjes van de lambrisering ademen de sfeer uit van het fin de siècle. Op de mooie tegeltableaus staan onder meer de wapens van de provincies afgebeeld. Grappig detail: de afgebeelde nijvere bijen staan symbool voor mensen die geld naar de bank brachten, een verwijzing naar de eerste functie van het gebouw.

Hoe hoger je overigens komt, hoe soberder de decoratie van de tegels en de vloeren. Dat heeft alles te maken met het feit dat vroeger de directiekamers op de begane grond en de bel-etage waren gevestigd.

In het restaurant waar chefkook Schilo van Coevorden de scepter zwaait, is een medewerker bezig de ramen te wassen. De plek heeft internationale *grandeur*, maar op een ongedwongen manier. Het is de glazen wand die de keuken afscheidt van het restaurant. Gasten hebben tijdens het diner dus goed zicht op de koks, maar hebben geen last van herrie of geuren. De toekomst van het Conservatorium Hotel ziet er zonnig uit. Het derde leven van het gebouw zou zomaar eens een heel lang en gelukkig leven kunnen zijn. ☞